

JO TAMPOC ET CONDEMNO

Benvolguts diocesans:

Des del proper divendres a les cinc de la tarda fins dissabte a la mateixa hora es desenvoluparà en diverses esglésies de la nostra Diòcesi la iniciativa **“24 hores per al Senyor”**, amb la qual el Papa Francesc ens convida a la pregària d’adoració i ha celebrar el sagrament de la reconciliació. El tema triat pel Papa per a aquest any són les paraules que Jesús pronuncia davant la dona sorpresa en adulteri: *“Tampoc jo et condemno”* (Jn 8, 11).

Són paraules polides i encoratjadores. Cada un de nosaltres necessitem escoltar aquestes paraules de Jesús: no et condemno. Vivim en una cultura en què sembla que perdonar és una debilitat i que ha oblidat la importància de ser perdonats i estimats. No obstant això, l’èsser humà no pot viure sense l’experiència del perdó, que li dona pau i serenitat i que torna l’alegria al cor. Només el perdó construeix, allibera i fa créixer.

Nosaltres no som millors que l’adúltera: també nosaltres som infidels a Déu, perquè el nostre cor es desvia moltes vegades d’Ell i se’n va cap els ídols. Només la seva misericòrdia ens allibera i ens salva. Aquesta misericòrdia s’aconsegueix especialment quan ens acostem al sagrament del perdó i escoltem de nou les paraules de Jesús: no et condemno, ves i no pequis més.

L’experiència d’haver estat perdonats i estimats ens ha de conduir a fer nosaltres el mateix. Hem de ser homes de perdó, de concòrdia, de reconciliació. Compte amb els dits acusadors! Compte amb creure’ns superiors als altres! Cal deixar de banda la ràbia, la rancúnia, la violència i la venjança, per donar pas a la comprensió i el perdó. També com Església hem de mostrar aquest tarannà. L’actitud de l’Església davant el món no pot ser diferent de la del Mestre: *“l’Esposa de Crist fa seu el comportament del Fill de Déu, que surt a trobar a tots, sense excloure a ningú”*, va escriure el Papa Francisco (MV 12). Ai, si en la història la nostra Església sempre hagués fet això! Però, quantes condemnes, quants anatemes pronunciats en nom de Déu! Res en la vida de l’Església, ni en les seves paraules ni en els seus fets, hi hauria de faltar misericòrdia.

Com que moltes vegades no actuem així, també necessitem escoltar aquestes paraules de Jesús com a Església. L’Església sempre està necessitada de perdó i de renovació, perquè està plena d’imperfeccions; és santa, però està formada per homes i dones que poden ser infidels a la seva missió. Quan l’Església assenyala amb el dit acusador i tira pedres contra els pecadors, llavors no és millor que aquells jueus que es creien purs. I quan busca el poder o el domini, quan busca destacar o brillar, llavors és esposa infidel que no guarda el seu cor per Crist, el seu Espòs; llavors no és millor que l’adúltera.

Per això, cada un de nosaltres com la nostra Església necessita sentir la mirada de misericòrdia de Jesús, que s’apropa a la nostra misèria, ens acull i ens diu: on són els teus acusadors? Jo tampoc no et condemno..

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca